

де тежъкъ живота на човѣка, той трѣбва да пази своята вътрешна връзка съ Бога.

Мнозина искатъ да бждатъ независими, самостоятелни въ живота си, вследствие на което считатъ всичко глупаво. Който е намѣрилъ разумното въ живота, той има право да се отрича отъ обикновенитѣ, отъ глупавитѣ нѣща. Когато малкото момиченце порасне, то се отказва отъ куклитѣ си. Щомъ порасне, тя започва да търси другарки, да се разговаря и весели съ тѣхъ. Като стане мома, тя започва да се облича хубаво, да се докарва, да обърне внимание на момцитѣ. Какво ще бжде положението ѝ, ако не обърне внимание нито на единъ момъкъ? Тя ще се чувствува нещастна. Такова е положението на всѣки религиозенъ, който по цѣли часове се моли на Бога, плаче и разкайва, но въпрѣки това Богъ не му обръща внимание. Въ края на краищата той се обезсърдчава и казва: Не струва човѣкъ да се моли на Бога. Ще оставя тази работа за другъ животъ. — „Трай, коньо, за зелена трева“. Ако Богъ не отговори още днесъ на молитвата ти, никога другъ пжтъ нѣма да ти отговори. Ако днесъ може да ти отговори, всѣкога можешъ да очаквашъ отговоръ. Казано е въ Писанието: „Търсете ме, докато съмъ близо“. Това значи: търсете ме още днесъ. Ако Богъ днесъ не дойде, и въ бждеще нѣма да дойде. Днешниятъ день е Божественъ. Това разбира само онзи, съзнанието на когото е про-